

Сряда, 26 февруари 2014 г.

P7_TA(2014)0162

Сексуалната експлоатация и проституцията и тяхното отражение върху равенството между половете

Резолюция на Европейския парламент от 26 февруари 2014 г. относно сексуалната експлоатация и проституцията и тяхното отражение върху равенството между половете (2013/2103(INI))

(2017/C 285/11)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 4 и 5 от Всеобщата декларация за правата на човека от 1948 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН от 1949 г. за преследване на търговията с хора и експлоатацията на чужда проституция,
- като взе предвид член 6 от Конвенцията от 1979 г. за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, която си поставя за цел да премахне всички форми на трафик на жени и експлоатацията на проституцията на жени,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето от 1989 г.,
- като взе предвид Декларацията на ООН от 1993 г. относно премахването на насилието срещу жени, член 2 от която гласи, че насилието срещу жени включва физическото, сексуалното и психическото насилие, проявявано в обществото като цяло, включително изнасилвания, сексуална злоупотреба, сексуален тормоз и унижение на работното място, в образователните институции и другаде, трафик на жени и принудителна проституция,
- като взе предвид Протокола от Палермо от 2000 г. за предотвратяване, противодействие и наказване на трафика с хора, особено жени и деца, допълващ Конвенцията на ООН срещу транснационалната организирана престъпност и приложен към тази конвенция,
- като взе предвид стратегическата цел Г.3 (D.3) от Програмата за действие от 1995 г. и Декларацията от Пекин,
- като взе предвид Конвенция № 29 на Международната организация на труда относно принудителния и задължителния труд, член 2 от която съдържа определение на принудителния труд,
- като има предвид Декларацията (№ 11) от Брюксел на Международната организация по миграция относно предотвратяването на трафика на хора и борбата срещу него, в която се призовава за всеобхватна, мултидисциплинарна и ефективно координирана политика, която включва всички заинтересовани страни от всички съответни области,
- като има предвид препоръките на Съвета на Европа в тази област, например Препоръка № 11 от 2000 г. относно трафика на хора с цел сексуална експлоатация, Препоръка № 5 от 2002 г. относно защитата на жените от насилие и Препоръка № 1545 от 2002 г. относно кампанията срещу трафика на жени,
- като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за противодействие на трафика на хора,
- като взе предвид предложението за препоръка на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа на тема „Криминализиране на покупката на секс с цел борба с трафика на хора за сексуална експлоатация“, документ 12920 от 26 април 2012 г.;
- като взе предвид Решението на министерско равнище № 1 (12) на ОССЕ от 2000 г. в подкрепа на мерките на ОССЕ и плана за действие на ОССЕ за борба срещу трафика на хора (Решение № 557, прието през 2003 г.),
- като взе предвид членове 2 и 13 от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета от 19 юли 2002 г. относно борбата с трафика на хора,

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- като взе предвид Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета от 19 юли 2002 г.,
- като взе предвид резолюцията на Съвета относно инициативите за борба срещу трафика на хора, по-специално трафика на жени ⁽¹⁾,
- като взе предвид стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора,
- като взе предвид своята резолюция от 15 юни 1995 г. относно Четвъртата световна конференция на жените, проведена в Пекин под надслова „Действия за равенство, развитие и мир“ ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 април 1997 г. относно съобщението на Комисията относно незаконното и вредно съдържание в интернет ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 септември 1997 г. относно необходимостта от провеждане на кампания в целия Европейски съюз за нулева търпимост спрямо насилието срещу жени ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 24 октомври 1997 г. относно Зелената книга на Комисията относно защитата на малолетните и пълнолетните лица и на човешкото достойнство в рамките на аудиовизуалните и информационните услуги ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 6 ноември 1997 г. относно съобщението на Комисията относно борбата срещу сексуалния туризъм, свързан с деца, и наръчника относно приноса на Европейския съюз за укрепване на предотвратяването на сексуалното малтретиране и експлоатация на деца ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 декември 1997 г. относно съобщението на Комисията относно трафика на жени с цел сексуална експлоатация ⁽⁷⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 май 1998 г. относно предложението за препоръка на Съвета относно защитата на малолетните и пълнолетните лица и на човешкото достойнство в рамките на аудиовизуалните и информационните услуги ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 17 декември 1998 г. относно зачитането на правата на човека в Европейския съюз ⁽⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 февруари 1999 г. относно хармонизирането на формите на закрила, допълващи правното положение на бежанците в Европейския съюз ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 30 март 2000 г. относно съобщението на Комисията до Съвета, Европейския парламент, Икономическия и социален комитет и Комитета на регионите относно прилагането на мерки за борба срещу сексуалния туризъм, свързан с деца ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 11 април 2000 г. относно инициативата на Република Австрия с оглед на приемането на решение на Съвета за борба срещу детската порнография в интернет ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 260, 29.10.2003 г., стр. 4.

⁽²⁾ ОВ С 166, 3.7.1995 г., стр. 92.

⁽³⁾ ОВ С 150, 19.5.1997 г., стр. 38.

⁽⁴⁾ ОВ С 304, 6.10.1997 г., стр. 55.

⁽⁵⁾ ОВ С 339, 10.11.1997 г., стр. 420.

⁽⁶⁾ ОВ С 358, 24.11.1997 г., стр. 37.

⁽⁷⁾ ОВ С 14, 19.1.1998 г., стр. 39.

⁽⁸⁾ ОВ С 167, 1.6.1998 г., стр. 128.

⁽⁹⁾ ОВ С 98, 9.4.1999 г., стр. 279.

⁽¹⁰⁾ ОВ С 150, 28.5.1999 г., стр. 203.

⁽¹¹⁾ ОВ С 378, 29.12.2000 г., стр. 80.

⁽¹²⁾ ОВ С 40, 7.2.2001 г., стр. 41.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- като взе предвид своята резолюция от 18 май 2000 г. относно последващите мерки във връзка с Програмата за действие от Пекин ⁽¹⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 19 май 2000 г. относно съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент, озаглавено „За по-нататъшни действия в борбата срещу трафика на жени“ ⁽²⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 15 юни 2000 г. относно съобщението на Комисията относно жертвите на престъпления в Европейския съюз: размишления относно нормативната рамка и действията, които следва да се предприемат ⁽³⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 12 юни 2001 г. относно предложението за рамково решение на Съвета относно борбата срещу трафика на хора ⁽⁴⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 17 януари 2006 г. относно стратегиите за предотвратяване на трафика на жени и деца, които са в уязвимо положение по отношение на сексуалната експлоатация ⁽⁵⁾,
  - като има предвид своята резолюция от 2 февруари 2006 г. относно актуалната ситуация, свързана с борбата с насилието срещу жени, и евентуалните бъдещи действия, ⁽⁶⁾
  - като взе предвид своята резолюция от 15 март 2006 г. относно принудителната проституция в контекста на световните спортни събития ⁽⁷⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 26 ноември 2009 г. относно премахването на насилието срещу жените ⁽⁸⁾,
  - като взе предвид резолюцията си от 5 април 2011 г. относно приоритетите и очертаването на новата политическа рамка на ЕС за борба с насилието срещу жени ⁽⁹⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 6 февруари 2013 г. относно 57-мата сесия на Комисията по статута на жените към ООН (КСЖ): изкореняване и предотвратяване на всички форми на насилие спрямо жени и момичета ⁽¹⁰⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 23 октомври 2013 г. относно организираната престъпност, корупцията и изпирането на пари: препоръки относно действията и инициативите, които следва да бъдат предприети ⁽¹¹⁾,
  - като взе предвид кампанията на Европейското женско лоби за повишаване на информираността „Не се продава“,
  - като взе предвид член 48 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по правата на жените и равенството между половете и становището на комисията по развитие (A7-0071/2014),
- A. като има предвид, че проституцията и принудителната проституция са явление, свързано с пола, което има глобално измерение и обхваща около 40—42 милиона души по цял свят, като преобладаващото мнозинство от проституиращите лица са жени и непълнолетни и малолетни лица от женски пол, а почти всички клиенти са мъже, и като има предвид, че следователно проституцията е както причина, така и последица от неравенството между половете, което тя допълнително задълбочава;
- B. като има предвид, че проституцията и принудителната проституция са форми на робство, несъвместима с човешкото достойнство и основните права на човека;
- B. като има предвид, че трафикът на хора, особено на жени и деца, с цел сексуална експлоатация, както и други форми на експлоатация, е едно от най-тежките нарушения на правата на човека, както и че трафикът на хора се разраства на световно равнище вследствие на нарастването на организираната престъпност и нейната доходност;
- Г. като има предвид, че работата е един от основните начини за реализация на личността, чрез който лицата оказват принос към колективното благоденствие;

⁽¹⁾ ОВ С 59, 23.2.2001 г., стр. 258.

⁽²⁾ ОВ С 59, 23.2.2001 г., стр. 307.

⁽³⁾ ОВ С 67, 1.3.2001 г., стр. 304.

⁽⁴⁾ ОВ С 53 Е, 28.2.2002 г., стр. 114.

⁽⁵⁾ ОВ С 287 Е, 24.11.2006 г., стр. 75.

⁽⁶⁾ ОВ С 288 Е, 25.11.2006 г., стр. 66.

⁽⁷⁾ ОВ С 291 Е, 30.11.2006 г., стр. 292.

⁽⁸⁾ ОВ С 285 Е, 21.10.2010 г., стр. 53.

⁽⁹⁾ ОВ С 296 Е, 2.10.2012 г., стр. 26.

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0045.

⁽¹¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2013)0444.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- Д. като има предвид, че проституцията и принудителната проституция са неразривно свързани с неравенството между половете в обществото и оказват въздействие върху общественото положение на жените и мъжете и върху възприемането на взаимоотношенията помежду им и на сексуалността;
- Е. като има предвид, че сексуалното и репродуктивното здраве се насърчава чрез здравословни подходи към сексуалността, осъществявани с взаимно уважение;
- Ж. като има предвид, че Директива 2011/36/ЕС от 5 април 2011 г. относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него установява строги разпоредби относно жертвите;
- З. като има предвид, че всяка политика в областта на проституцията оказва въздействие върху постигането на равенство между половете, има отражение върху възприемането на въпросите, свързани с пола, и отправя послания и задава стандарти за обществото, включително за младите хора;
- И. като има предвид, че проституцията функционира като стопанска дейност и създава пазар с взаимосвързани участници, в който сутеньори и сводници планират и действат с цел осигуряване или увеличаване на своите пазари и извличане на максимална печалба, и като има предвид, че купувачите на сексуални услуги играят ключова роля, тъй като те поддържат търсенето на този пазар;
- Й. като има предвид, че според СЗО сексуалното здраве изисква положителен подход, зачитащ сексуалността и сексуалните връзки, както и възможността за приятни и безопасни сексуални изживявания, свободни от принуда, дискриминация и насилие;
- К. като има предвид, че проституцията свежда всички интимни актове до тяхната парична стойност и принизява човешкото същество до нивото на стока или обект за използване от клиента;
- Л. като има предвид, че преобладаващата част от проституиращите се лица произлизат от групи в уязвимо положение;
- М. като има предвид тясната връзка между сводничеството и организираната престъпност;
- Н. като има предвид, че организираната престъпност, трафикът на хора, изключително тежките престъпления, свързани с насилие, и корупцията процъфтяват в сянката на проституцията, както и че всяка рамка за узаконяване носи ползи предимно за сводниците, които получават възможността да се превърнат в „бизнесмени“;
- О. като има предвид, че пазарите за проституция стимулират трафика на жени и деца ⁽¹⁾;
- П. като има предвид, че трафикът на хора служи като средство за осигуряване на жени и непълнолетни и малолетни лица от женски пол за пазарите за проституция;
- Р. като има предвид, че данните от ЕС сочат, че настоящата политика за борба срещу трафика на хора не е ефикасна и че е трудно да се идентифицират и преследват по съдебен път трафикантите на хора, поради което е необходимо разследването на случаите на трафик на хора и съдебното преследване и осъдителните присъди за трафикантите на хора да се укрепят;
- С. като има предвид, че все повече млади хора, от които тревожно голяма част са деца, са принудени да проституират;
- Т. като има предвид, че упражняването на принуда, под въздействието на която се практикува проституция, може да бъде пряко и физическо или непряко, например чрез натиск върху семейството в държавата на произход, и че упражняването на принуда може да има скрит психологически характер;
- У. като има предвид, че основната отговорност за справяне с трафика на хора носят държавите членки и като има предвид, че през април 2013 г. само шест държави членки са изпратили уведомление относно пълното транспониране на директивата на ЕС за борба с трафика на хора, за която крайният срок за изпълнение изтече на 6 април 2013 г.;
- Ф. като има предвид, че в своята стратегия за равенство между жените и мъжете (2010—2015 г.) Комисията заявява, че неравенство между жените и мъжете нарушава основните права;

⁽¹⁾ В доклада от 2006 г., изготвен от Сигма Худа, специален докладчик на ООН относно трафика на хора, по-конкретно на жени и деца, се изтъкна прякото въздействие на политиките в областта на проституцията върху мащаба на трафика на хора.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

- Х. като има предвид, че са налице големи различия в начина, по който държавите членки подхождат към проституцията, като има два основни подхода: при единия от тях проституцията се разглежда като нарушение на правата на жените (форма на сексуално робство), което води до неравенство между половете от гледна точка на жените и го поддържа, а при другия подход се застъпва становището, че самата проституция насърчава равенството между половете, като насърчава правото на жените да упражняват контрол върху начина, по който използват тялото си; и в двата случая отделните държави членки са компетентни да решават как да подхождат към въпроса за проституцията;
- Ц. като има предвид, че въпреки че съществува разлика между „принудителна“ и „доброволна“ проституция;
- Ч. като има предвид, че към въпроса за проституцията трябва да се подходи въз основа на дългосрочна визия и от гледна точка на равенството между половете;
1. Отчита, че проституцията, принудителната проституция и сексуалната експлоатация са тясно свързани с половата принадлежност въпроси и нарушения на човешкото достойнство, които са в противоречие с принципите на правата на човека, сред които е и равенството между половете, и следователно са в разрез с принципите на Хартата на основните права на Европейския съюз, включително с равенството между половете като цел и принцип;
  2. Подчертава, че здравните права на всички жени трябва да се съблюдават, включително тяхното право да разполагат със своето тяло и сексуалност и да не бъдат подлагани на принуда, дискриминация и насилие;
  3. Подчертава, че между проституцията и трафика на хора има редица връзки, и отчита, че проституцията — както в световен мащаб, така и в рамките на Европа — стимулира трафика на уязвими жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол, голяма част от които са на възраст между 13 и 25 години; подчертава, че както показват данните от Комисията, по-голямата част от жертвите (62 %) са жертва на трафик на хора с цел сексуална експлоатация, като жените и малолетните и непълнолетните лица от женски пол представляват 96 % от идентифицираните и предполагаемите жертви, а делът на жертвите от страни извън ЕС се е увеличил през последните няколко години;
  4. При все това отбелязва, че липсата на надеждни, точни и съпоставими данни от страните, дължаща се най-вече на незаконния и в много случаи невидим характер на проституцията и трафика на хора, е причина пазарът за проституция да продължава да бъде непрозрачен и възпрепятства вземането на политически решения, което означава, че всички цифри се основават единствено на оценки;
  5. Подчертава, че проституцията е също и здравен проблем, тъй като има вредни последици за здравето на проституиращите лица, сред които вероятността да страдат от сексуални, физически и психически травми, пристрастеност към наркотици и алкохол и загуба на самоуважение, както и от по-висок процент на смъртност, е по-голяма в сравнение с населението като цяло; добавя и подчертава, че много от лицата, които заплащат за секс, изискват необезопасен секс, което увеличава риска от вредни последици за здравето както за проституиращите лица, така и за лицата, които заплащат за секс;
  6. Подчертава, освен че принудителната проституция, проституцията и експлоатацията в рамките на секс индустрията са както причина, така и последица от неравенството между половете и същевременно благоприятстват запазването на свързаните с пола стереотипни представи и стереотипното възприятие на жените, които продават секс, например представата, че телата на жените и малолетните и непълнолетните лица от женски пол са за продан, за да се задоволи търсенето от мъжете на секс, тези явления могат да имат опустошителни и трайни психологически и физически последици за съответните лица (дори и след като те преустановят да се занимават с проституция), особено за децата и подрастващите;
  7. Освен това призовава държавите членки да въведат редовни, поверителни консултации и здравни прегледи за проституиращи лица извън местата за практикуване на проституция, в съответствие с националното законодателство;
  8. Признава, че проституиращите лица са група с висок риск от заразяване с ХИВ и други полово предавани болести;
  9. Призовава държавите членки да обменят най-добри практики относно начините за намаляване на опасностите, свързани с уличната проституция;
  10. Отчита, че проституцията и принудителната проституция могат да оказват въздействие върху насилието срещу жени като цяло, като проучването относно потребителите на сексуални услуги показва, че мъжете, които заплащат за секс, имат унижителна представа за жените ⁽¹⁾; следователно предлага на компетентните национални органи забраната на купуването на сексуални услуги да бъде придружена от кампания за повишаване на осведомеността сред мъжете;

⁽¹⁾ На следния адрес могат да се намерят няколко проучвания относно потребителите на сексуални услуги: <http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

11. Подчертава, че проституиращите лица са особено уязвими от социална, икономическа, физическа, психологическа, емоционална и семейна гледна точка и в по-голяма степен са изложени на риск от насилие и нанасяне на вреди, отколкото лицата, занимаващи се с която и да е друга дейност; поради това националните полицейски органи следва да бъдат насърчавани да обръщат внимание, наред с другото, на ниския процент произнесени присъди за изнасилване на проституиращи лица; подчертава, че проституиращите лица са подложени и на обществено порицание и социално заклеймяване, дори ако прекратят практикуването на проституция;
12. Обръща внимание на факта, че жените проституиращи имат право на майчинство, както и на отглеждане на децата си и полагане на грижи за тях;
13. Подчертава, че нормализацията на проституцията оказва въздействие върху насилието над жените; посочва специално данни, които показват, че мъжете, които купуват сексуални услуги, са по-склонни към извършване на принудителни сексуални действия срещу жени и други актове на насилие срещу жените, и често проявяват женомразко отношение;
14. Отбелязва, че 80—95 % от проституиращите лица са били жертва на някаква форма на насилие, преди да започнат да се занимават с проституция (изнасилване, кръвосмешение, педофилия), като 62 % от тях посочват, че са били изнасилени, а 68 % страдат от посттравматичен стрес — дял, който е подобен на този на жертвите на изтезания ⁽¹⁾;
15. Подчертава, че детската проституция не може никога да бъде доброволна, тъй като децата нямат умствения капацитет, за да дадат „съгласие“ за проституиране; настоятелно призова държавите членки да забранят детската проституция (включваща лица под 18-годишна възраст) и да се борят колкото е възможно по-енергично с нея, тъй като тя е най-сериозната форма на принудителна проституция; спешно изисква подход на нулева толерантност, основаващ се на превенция, закрила на жертвите и преследване по съдебен път на клиентите;
16. Отбелязва, че се увеличават детската проституция и сексуалната експлоатация на деца, включително чрез социалните мрежи, където често се използват измама и заплахи;
17. Обръща внимание на явлението „проституция на малолетни или непълнолетни лица“, което не е равнозначно на сексуалното блудство и се корени в трудното икономическо положение и липсата на родителски грижи;
18. Подчертава необходимостта от ефективни мерки, които да позволят да бъде обърнато специално внимание на отстраняването на малолетните и непълнолетните проституиращи лица от така наречения пазар за проституция и на възпрепятстването на навлизането им на този пазар, както и на съсредоточаването върху дейности, които противоречат на целите на Конвенцията на ООН за правата на детето и съответния Факултативен протокол към нея;
19. Застъпва становището, че купуването на сексуални услуги от проституиращи на възраст под 21 години следва да представлява престъпление, а самото предоставяне на такива услуги от страна на проституиращи лица не следва да бъде наказуемо;
20. Обръща внимание на явлението „сприятеляване“, включващо проституция на малолетни и непълнолетни лица от женски пол или жени, които току-що са навършили пълнолетие, в замяна на луксозни стоки или малки суми пари, осигуряващи средства за покриване на ежедневните разходи или разходите, свързани с образование;
21. Обръща внимание на държавите членки, че образованието е важна част от превенцията на проституцията и свързаната с нея организирана престъпност, поради което препоръчва провеждането в учебните заведения на специализирани образователни кампании за информираност и превенция, съобразени с възрастовите особености на участниците, и препоръчва обучението за равенство между половете да бъде основна цел в образователния процес на младите хора;
22. Обръща внимание на факта, че рекламите на сексуални услуги във вестниците и социалните мрежи могат да бъдат средство за подпомагане на трафика и проституцията;
23. Обръща внимание на нарастващата роля на интернет и социалните мрежи в набирането от мрежите за трафик на хора на нови и млади проституиращи лица; призовава за провеждане на кампании за предотвратяване, включително в интернет, като се вземат предвид уязвимите за мрежите за трафик на хора целеви групи;

⁽¹⁾ Фарли, М., „Violence against women and post-traumatic stress syndrome“, *Women and Health* (Насилие над жени и посттравматичен стресов синдром, *Жени и здраве*), 1998 г.; Дамант, Д. et al., „Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité“, *Le Journal International de Victimologie*, No 3, април 2005 г.

Сряда, 26 февруари 2014 г.

24. Обръща внимание на някои от, предимно негативните, последици от продукции на средствата за масово осведомяване и на порнографията, особено по интернет, за създаването на неблагоприятна представа за жените, което може като последица да насърчи незачитането на човешката личност на жените и представянето им като стока; предупреждава също така, че сексуалната свобода не трябва да се тълкува като разрешение за незачитане на жените;
25. Подчертава, че нормализацията на проституцията оказва въздействие върху представата на младите хора за сексуалността и за отношенията между жените и мъжете;
26. Подчертава, че не следва проституиращите лица да се инкриминират и призовава всички държави членки да отменят репресивното законодателство срещу проституиращите лица;
27. Призовава държавите членки да се въздържат от инкриминиране и наказване на проституиращите лица и да разработят програми, за да подпомогнат проституиращите/предоставящите сексуални услуги лица да напуснат тази професия, ако искат това;
28. Счита, че намаляването на търсенето следва да бъде част от интегрирана стратегия на държавите членки за борба с трафика на хора;
29. Счита, че един от начините за борба срещу трафика на жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол с цел сексуална експлоатация и за подобряване на равенството между половете е моделът, прилаган в Швеция, Исландия и Норвегия (т.нар. северен модел) и понастоящем в процес на разглеждане в редица европейски държави, при който покупката на сексуални услуги, а не услугите, предоставяни от проституиращите лица, представлява престъпно деяние;
30. Подчертава, че тъй като проституцията е трансграничен проблем, държавите членки следва да поемат отговорността за борбата със заплащането за секс извън собствената си територия;
31. Подчертава, че някои данни потвърждават, че северният модел има възпиращ ефект върху трафика в Швеция, където проституцията и трафикът със сексуална цел не са се разраснали, и че този модел намира все по-широка подкрепа сред населението, особено сред младите хора, което показва, че законодателството е довело до промяна в нагласата на хората;
32. Отчита резултатите от неотдавнашен правителствен доклад във Финландия, призоваващ за пълно инкриминиране на покупката на сексуални услуги, тъй като финландският подход, който инкриминира закупуването на сексуални услуги от жертви на трафик на хора, е доказал своята неефективност в борбата срещу трафика на хора;
33. Счита, че законодателството дава възможност да се изясни кои норми са приемливите в обществото и да се създаде общество, което отразява тези ценности;
34. Счита, че разглеждането на проституцията като законни „сексуални услуги“, декриминализацията на секс индустрията като цяло, както и узаконяването на сводничеството, не разрешава проблема с безопасността и предпазването на уязвимите жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол от насилие и експлоатация, а има обратен ефект и ги излага на опасност от по-високо ниво на насилие, като същевременно насърчава пазарите за проституция, а по този начин нараства броят на малтретираните жени и непълнолетни момичета;
35. Осъжда всякакви политически опити или изказвания, които се основават на идеята, че проституцията може да бъде решение за жените мигранти в Европа;
36. Поради това призовава държавите членки да предоставят на полицията и на компетентните за местата за практикуване на проституция органи, в съответствие с националното законодателство, права на достъп до и проверки на тези места без конкретно основание;
37. Настоятелно призовава Комисията и държавите членки да мобилизират необходимите средства и инструменти за борба с трафика и сексуалната експлоатация и да ограничат проституцията в качеството ѝ на практика за нарушаване на основните права на жените, по-специално на малолетните и непълнолетните лица, и равенството между половете;
38. Призовава държавите членки, особено с оглед на защитата на жертвите, да транспонират възможно най-бързо в своето национално законодателство Директива 2011/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно предотвратяването и борбата с трафика на хора и защитата на жертвите от него и за замяна на Рамково решение 2002/629/ПВР на Съвета;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

39. Настоятелно призовава Комисията да извърши оценка на въздействието, оказано досега от европейската правна рамка, насочена към премахване на трафика с цел сексуална експлоатация, да предприеме допълнително проучване относно моделите на проституция, трафика на хора с цел сексуална експлоатация и повишеното равнище на сексуален туризъм в ЕС, по-специално по отношение на малолетните и непълнолетните лица, както и да насърчава обмена на най-добри практики между държавите членки;
40. Подчертава, че Комисията следва да продължи да финансира проекти и програми за борба с трафика на хора и сексуалната експлоатация;
41. Призовава държавите членки да изготвят и прилагат политики за справяне с трафика на хора, сексуалната експлоатация и проституцията, както и да гарантират, че всички заинтересовани страни — като например неправителствените организации, полицията и други правоприлагащи органи, както и социалните и медицинските служби — получават подкрепа, участват в процеса на вземане на решения и работят в сътрудничество едни с други;
42. Признава, че голямо мнозинство от проституиращите лица биха искали да престанат да проституират, но чувстват, че не са в състояние да направят това; подчертава, че тези лица се нуждаят от адекватна подкрепа, особено психологическа и социална помощ, за освобождаване от мрежите на сексуалната експлоатация и от зависимостта, която често е свързана с тях; следователно предлага на компетентните органи да въведат програми, насочени към оказването на помощ на тези лица да преустановят практикуването на проституция, в тясно сътрудничество със заинтересованите страни;
43. Подчертава значението на подходящото обучение за полицейските служби и в по-общ план — за служителите на съдебната система, относно различните измерения на сексуалната експлоатация, включително принципа на равенство между половете и имиграцията, и настоятелно призовава държавите членки да насърчават полицейските органи да си сътрудничат с жертвите и да ги стимулират да свидетелстват, да насърчават наличието на специализирани услуги в рамките на полицията и да се наемат жени полицаи; подчертава необходимостта от съдебно сътрудничество между държавите членки за подобряване на ефективността на борбата срещу мрежите за трафик на хора в Европа;
44. Насочва вниманието на националните органи към въздействието на икономическия спад върху нарастването на броя на жените и малолетните и непълнолетните лица от женски пол, включително жените мигранти, които са принудени да се занимават с проституция;
45. Изтъква, че икономическите проблеми и бедността са основни причини за проституцията сред младите жени и малолетните и непълнолетните лица от женски пол, и че съобразените с пола превантивни стратегии, националните и европейските кампании, специално насочени към социално изключените общности и тези, които се намират в положение на повишена уязвимост (като например лицата с увреждания и младежите в системата за защита на детето), мерките за намаляване на бедността и повишаване на осведомеността сред заплащащите за и предлагащите сексуални услуги, и обменът на най-добри практики са все ключови за борбата срещу сексуалната експлоатация на жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол, особено сред мигрантите; препоръчва на Комисията да определи Европейска седмица, посветена на борбата срещу трафика на хора;
46. Подчертава, че социалното изключване е ключов фактор, който допринася за повишената уязвимост на жените и малолетните и непълнолетните лица от женски пол в неравностойно положение по отношение на трафика на хора; подчертава, че икономическата и социалната криза предизвикаха безработица, която често води до започване на проституция/предоставяне на сексуални услуги от най-уязвимите жени, включително такива, които стоят по-нагоре в социалната стълбица, с цел преодоляване на бедността и социалното изключване; призовава държавите членки да се справят с основните социални проблеми, които принуждават мъжете, жените и децата да се занимават с проституция;
47. Настоятелно призовава държавите членки да финансират организации, които работят на място със стратегии за подпомагане и намиране на изход, да предоставят иновативни социални услуги за жертвите на трафик или сексуална експлоатация, включително за мигрантите и лицата без документи, като оценяват техните индивидуални потребности и рискове, за да им се предостави подходяща помощ и подкрепа и да се прилагат политики, с холистичен подход и чрез различни полицейски, имиграционни, здравни и образователни служби, предназначени да помагат на уязвимите жени и малолетни и непълнолетни лица да преустановят практикуването на проституция, като гарантират, че тези програми имат правно основание и необходимото финансиране за постигането на тази цел; подчертава значението на психологическата помощ и необходимата социална реинтеграция на жертвите на сексуална експлоатация; припомня, че този процес изисква време и разработване на проект за живот, който представлява надеждна и осъществима алтернатива за бившите проституиращи лица;
48. Подчертава, че са необходими повече анализи и статистически данни, за да се прецени кой модел е най-ефективният начин за борба с трафика на жени и малолетни и непълнолетни лица от женски пол за целите на сексуалната експлоатация;
49. Настоятелно призовава държавите членки да извършат оценка както на положителните, така и на отрицателните последици от инкриминирането на купуването на сексуални услуги за намаляване на проституцията и трафика на хора;
50. Призовава ЕС и неговите държави членки да разработят съобразени с пола превантивни политики в държавите на произход на лицата, които са били жертви на трафика и са станали проституиращи в резултат на това, насочени както към заплащащите за секс, така и към жените и малолетните и непълнолетните лица, посредством санкции, кампании за повишаване на осведомеността и образование;

Сряда, 26 февруари 2014 г.

51. Изисква ЕС и държавите членки да предприемат мерки за възпиране на практиката на сексуален туризъм както в рамките на ЕС, така и извън него;
  52. Изисква от Европейската служба за външна дейност да вземе мерки за спиране на практикуването на проституция в райони на конфликти, където присъстват военни сили на ЕС;
  53. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.
-